

SÅDAN LAVER TV

UNG I SOMMERLANDET

Storm P. sagde: Hva' rager det mig, at Langebro går op, når jeg bor i Utterslev!

Tillad mig apropos fjernsynets pop-udsendelser at omskrive: Hva' rager det mig, at det regner i Rørvig, når jeg sidde inden døre og ser TV-underholdning.

Jeg påskønner TV's ungdomsinitiativ med »Klar i Studiet« og »Ung i sommerlandet«. Men og så kun initiativet.

Ingen at serierne er særlig spændende. »Ung i Sommerlandet« er ligefrem dødkedelig.

Første udsendelse fik dårlige anmeldelser i aviserne og mand og mand imellem. Hvorfor var det så dårligt.

Vi besluttede at drage til Rørvig under prøver og optagelser til seriens nr. 2 for at finde årsagen.

Her er hovedgrunden: TV-producerne er fantasiforladte.

De havde alle forudsætninger: Den bedste sendetid, de bedste kræfter (Melvis & his Gentlemen, Defenders, Nalle og de svenske Hootenanny Singers), og de havde de smukkeste omgivelser.

Alligevel blev udsendelsen noget skidt.

De vittige indfald var ikke morsomme (Det er et par menneskealdre siden, Otto Leisner i en regnvejrreportage spyttede vand ud i hovedet på kameraet).

Interview'ne er tåbeligt ligegyldige. Det kan vel kun interessere folk i Rørvig, at der ikke må spilles pigtråd i Rørvig Færgetro. Og hvor genialt at sætte den eneste journalist på holdet, Palle Holgersen, til at annoncere kunstnerne, mens den kæmpestore hær af forhenværende skolelærere laver interviews.

Vørst:

Udsendelserne skal partout laves direkte. Hvorfor? I Rørvig piskede regnen ned og stormen ruskede, så man hverken kunne høre musikken eller se musikerne ordentligt. De stod og skuttede sig på den isnende kolde scene i gennemblødt tøj. Playback af studielyd med billeder optaget en herlig sommeraften ugen før ville have været 100 gange bedre.

— Direkte udsendelse giver mere stemning, siger TV-folket. Det giver et mærkeligt indtryk, hvis vi en regnvejrsaften viser dejligt sommervejr.

Sikke noget vrøvl. Jeg har så tit set en festlig, solfyldt film i biografen, mens regnen silede ned udenfor.

Og det regnede i øvrigt ikke hjemme i stuen hos nogle af dem, jeg kender.

Sagt igen: Hva' rager det mig, at det regner i Rørvig, når jeg sidder inden døre og ser TV-underholdning.

ERIK HAAEST